

nerne. Jeg tror altsaa at have Ret til at sige, at det, man vil overdrage til Kommunerne, er det Beløb, som nu skal tilvebringes ved en ny Formue- og Indkomstskat, eventuelt med et Tillæg af Statskassens Midler. Hvad der altsaa sker, er, at der ved Siden af den bestaaende kommunale Skat paa Formue- og Lejlighed for at skaffe Kommunerne en bedre finansiel Stilling indføres en ny Formueskat, hvoraf omtrent de fire Femtedele efter en lille Vandrang til Statskassen blive hos Kommunerne, medens det øvrige Beløb ogsaa skal udbetales til Kommunerne, men ikke i Forhold til, som det opkræves hos disse, men derimod efter helt andre Regler, saaledes at Resultatet bliver, at man derved opkræver en Formue- og Indkomstskat faktisk til Dækning af kommunale Udgifter, saaledes at derved de mere velstaaende Kommuner komme til at dække en Del af Udgifterne for de mindre velstaaende Kommuner. Jeg kan ikke se, at dette er rigtigt, og jeg tror, at man maa fastholde, at de kommunale Skatter bevares for sig, og Statsskatterne for sig. Begge Dele kunne trænge til Reform, men Reformen maa da gennemføres paa hvert Omraade for sig.

Denne efter min Mening Grundfejl i Forslagene vilde ikke let kunne rettes ved Opstilling af Ændringsforslag, og der vilde derfor formentlig — aldeles bortset fra, at de ere udarbejdede tidligere — have været god Grund for Regeringen til at fremsætte selvstændige Forslag ved Siden af. Men dertil kommer, at der ogsaa i andre Henseender knytter sig adskillige ikke saa smaa Betæneligheder til de nys i det andet Ting behandlede Forslag. Jeg skal — skønt jeg ikke i første Linie lægger Hovedvægten derpaa — nævne, at hele denne Frem- og Tilbageføren af Skatter, og denne Overførelse fra Stat til Kommune og fra Kommune til Stat, gør den hele Reform saa uoverskuelig og saa vanskelig at forstaa, at allerede dette forekommer mig at være en ikke ringe Mangel, idet en Skattereform helst maa være saa simpel og klar, at den uden Vanskelighed kan forstaaes af alle Skatteborgere, saa at de kunne se, hvilke Resultater den bringer. Dernæst er det en Betænelighed, at der — om end kun nominelt — ved

Siden af og med Bibeholdelse af de bestaaende Statsskatter indføres en ny og betydelig Statsskat, idet Resultatet vil blive dette, at det senere hen under forandrede Forhold, under eventuelt vanskelige Forhold for Staten, vil blive saa meget vanskeligere for den at bringe de Beløb til Veje, som den selv maatte behøve til sine egne Formaal, og navnlig gælder da dette, naar den Skat, som foreslaas, allerede i sig selv er saa betydelig, som Tilfældet jo er.

Selv om det her gjaldt Indførelsen af en egentlig Statsskat i Statsøjemed, vilde jeg anse det for ret betænkeligt, med eet Slag at gaa til en Formue- og Indkomstskat paa over 8 Mill. Kr., og jeg vilde anse det for yderligere betænkeligt at gaa dertil paa det Grundlag, som her foreligger, idet den hele Maade, hvorpaa Forslaget er gennemført, efter mit Skøn vil føre til, at det bliver en lidet yndet Skat — for at bruge et mildt Udtryk — en Skat, som vil fremkalde adskillig Bitterhed og Uvillie, idet den hele Gennemførelse er saa haard og smaalig, at det hos mange vil vække Misfornøjelse og Uvillie. Dette er ikke et subjektivt Skøn fra min Side, det er blevet udtalt af en af de Folketingsmænd, der staa som Forkæmper for Reformen, nemlig Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som i Fjor udtalte det med Hensyn til det da foreliggende Forslag til en Formue- og Indkomstskat, og det forekommer mig klart, at Uvillien og Misfornøjelsen vil ikke blive mindre, naar Skatteprocenten bliver større end den Gang foreslaaet. Og dertil kommer, at Forslaget hviler paa en Anerkendelse af den stigende Skala. Jeg skal erkende, som jeg har erkendt det i det andet Ting, at Gennemførelsen deraf er moderat; og dersom man havde fuld Sikkerhed for, at denne Skala var fastslaaet til evige Tider — eller rettere saa langt som vi kunne overskue Forholdene — saa vilde den være mindre betænkelig. Men vi se jo allerede, at der samtidig er fremkommet Forslag i det andet Ting om en helt anden og videregaaende Skala, og det er af selve Forslagsstillerne anerkendt, at naar man overhovedet gaar til en saadan stigende Skala, er man inde paa det vilkaarlige